

تأثیر دو نوع تنظیم‌کننده‌رشد گیاهی BAP و TDZ بر پرآوری پایه سیب M7

عاطفه مشاری نصیرکندی^{۱*}، بهمن حسینی^۲، علیرضا فرخزاد^۲، لطفعلی ناصری^۴
^۱ دانش آموخته کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی و ژنتیک ملکولی محصولات باغبانی دانشکده علوم کشاورزی
 دانشگاه ارومیه

^۲ و ^۳ دانشجویان ارشد گروه علوم باغبانی دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه ارومیه

^۴ استادیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

* نویسنده مسئول: ati.moshari@yahoo.com

چکیده

درخت سیب با نام علمی *Malus domestica* متعلق به تیره Rosaceae و مهم‌ترین میوه دانه‌دار محسوب می‌شود. تکثیر درون شیشه‌ای یکی از تکنیک‌های مرسوم برای تولید انبوه گیاهان است. ریزازدیادی پایه سیب M7 اغلب تولید گیاهان قوی می‌کند که منجر به تسریع در رشد می‌گردد. این روش دارای عملکرد بالایی بوده که تولید هزاران ریزشاخه می‌کند. در این تحقیق اثر دو نوع تنظیم‌کننده‌رشد گیاهی BAP و TDZ در غلظت‌های صفر (شاهد)، ۲/۲، ۴/۴ و ۸/۸ میکرومولار در محیط کشت B5 بر تعداد شاخساره، تعداد گره، تعداد میانگره و طول میانگره بررسی گردید. داده‌برداری پس از چهار هفته انجام گردید. پس از آنالیز داده‌ها بیشترین میانگین تعداد شاخساره (با میانگین ۱۶/۵۵)، تعداد گره (با میانگین ۱۳/۷۷) و تعداد میانگره (با میانگین ۱۲/۷۷) در محیط کشت B5 حاوی ۲/۲ میکرومولار BAP و کمترین میانگین تعداد شاخساره (۴/۷۷)، تعداد گره (با میانگین ۵/۹۹) و تعداد میانگره (با میانگین ۴/۹۹) در محیط کشت B5 حاوی ۸/۸ میکرومولار TDZ مشاهده گردید. بیشترین میانگین طول میانگره (با میانگین ۰/۲۳ سانتی‌متر) در محیط کشت B5 حاوی TDZ و کمترین میانگین طول میانگره (با میانگین ۰/۲ سانتی‌متر) در محیط کشت B5 حاوی BAP مشاهده گردید. ریشه‌زایی این پایه در دو نوع محیط کشت MS و ۱/۲MS حاوی دو نوع تنظیم‌کننده‌رشد گیاهی IBA و NAA در چهار غلظت صفر (شاهد)، ۱/۵، ۳ و ۴/۵ میلی‌گرم در لیتر با موفقیت انجام گردید. گیاهچه‌های ریشه‌دار شده در چهار نوع بستر کشت پرلیت درشت، پرلیت ریز، ترکیب پرلیت و پیت‌ماس و پیت‌ماس سازگار شدند.

کلمات کلیدی: تکثیر، درون‌شیشه، گره، محیط کشت، میانگره